

1. FEJEZET

Kate lázasan készülődött, hogy délutánra elkészüljön Shanon 8. születésnapjára. Feldíszítette a házat, tortát rendelt, de még el kell érte mennie és még be is kell vásárolnia mindenféle rágcslálnivalóval, meg üdítővel. Lánya még nyári táborban van és délután megy érte. Akioék pár óra múlva itt lesznek és apjuk is iderepült Los Angelesből, aki most elment valami ajándékot venni unokájának. Nem kellett egyedül mennie, mert Kate élettársa elkísérte őt. Penelopével két éve ismerkedett meg és szinte azonnal össze is költöztek, mondhatni, hogy szerelem volt az első látásra. Penelope egy feltörekvő pop együttes énekesnője volt, csapatával egyre ismertebbek lettek Franciaországban. Szőke haj, kék bambi szemek, Katenek az ilyen típusú nők voltak a gyengéi. Shanonnal is nagyon jól kijött, egyből egymásra tudtak hangolódni. Katenek néha olyan érzése volt, mintha két gyerekre kellene vigyáznia, de nem bánta, mert most élete ennek a szakaszában boldognak érezte magát. Az elmúlt években nem lehetett hallani az ősökről sem, nagyon eltűntek a szem elől, pedig az egész árnyék kommandó lázasan nyomozott utánuk. Sosuke Takegawáról viszont annál többet lehetett hallani. Hosszú háborúskodás után átvette Tokióban a Jakusák irányítását, csak egyetlen családot, a Tigris klánt nem tudta legyőzni. Az öreg Ojabun Iwao Akimoto régi vágású Jakusa volt, őrizte a hagyományokat és ellenezte, hogy egyetlen Ojabun irányítsa az egész országot. Még az öreg Takegawa korában is mindig lázongott, de akkor nem mert fellépni, most viszont igen, mert egyáltalán nem tartott Sosukétól. Akio és a Világrendőrség nagy erővel léptek fel a

Jakusa klánok ellen, de a vezetőket sohasem tudták elkapni, mindig kicsúsztak a kezeik közül. Kate így viszonylag békében tudott élni, csak nagyon ritkán vette fel a Farkas énjét. Egyszer-egyszer előfordult, hogy a helyi bandák nagyon elszemtelenedtek és akkor rendet vágott köztük, de erről senki sem tudott. Penelopénak azt mondta, hogy nemzetközi üzleti érdekeltségei vannak és azért kell utaznia olyan sokat. Egyedül Shatoshi mesterről tudott, hogy hozzá járnak bizonyos időközönként, de a múltjáról nem árult el semmit sem neki. Nem akarta elkövetni azt a hibát, hogy beszámol minden tetteről a párjának, mert hát mi lett a vége, hogy Sophie mindent tudott! Külön kellett választania a Farkas énjét és a szelíd családanya énjét. A múltban már sok szörnyű dolgot át kellett élnie. Látta lányát 4 évesen démonként, amikor a Patkányt közös erővel elégették és nem szerette volna, ha Shanon újra használná az erejét. Távol kell tartania ettől az egésztől, már amennyire lehet, és Penelopét sem akarta belekeverni.

Közben Shanon elképesztő fejlődésen ment keresztül, olyan szinten tudott már kardot forgatni, hogy minden erejét be kellett vetnie ellene, de még így is sokszor alulmaradt párbajukban. Shatoshi mesternek is össze kellett szednie minden tudását, hogy fel tudja venni a tempót Shanonnal. A pusztakezes közdelemben is rendkívül ügyes volt. Itt egyedül a testi ereje volt a hátránya, de mire felnőtt lesz, félelmetes harcos válik belőle. Szerencsére nagyon jó tanuló is volt és nem élt soha vissza tudásával iskolatársaival szemben. Teljesen normális 8 éveseknek való életet élt, sok kis barátja volt, az iskolában népszerű lány volt, a mai szülinapi zsúrra is többet meghívtak közülük. Kate hallotta, hogy a ház feljáróján megáll egy autó. Penelope és az apja ért vissza az ajándékvásárlásból.

– Sikerült találotok valamit? – kérdezte Kate a belépőktől.
– Azt meghiszem! – válaszolt mosollyal az arcán az apja.
– Mit vetettek? – kíváncsiskodott Kate.
– Azt a piros sportautót a babájának, meg még néhány kiegészítőt. – felelte az apja.
– Néhány kiegészítőt? – kérdezett vissza Kate.
– Igen, tök jó cuccok voltak még hozzá, nagyon menő! – lelkesedett Penelope.
– Ugye nem vettétek meg az egész boltot? – kérdezte Kate.
– Hagytunk elég cuccot másnak is! – válaszolt nevetve Penelope, majd odarohant Katehoz és egy cuppanós puszit adott a szájára.

Dennis kisé zavarba jött, konzervatív létére megpróbálta elfogadni, hogy lánya a saját neméhez vonzódik, de azért mégis csak furcsának találta. Sikerült kibékülniük, megbeszélték a Los Angelesi esetet, amikor a ház előtt összeesett Lótusszal és majdnem megölte a szemük láttára. Most már teljes volt a harmónia kettejük között.

– Indulnom kell, még be kell vásárolnom, meg a tortát is el kell hoznom. – közölte Kate.

– Miért nem szóltál butus? Bevásároltunk volna! – válaszolt Penelope.

– Mert én ismerem Shanon barátait, hogy mit szeretnek, és mi az, amit nem esznek meg. – felelte Kate.

– Persze, biztos attól félsz, hogy megvettem volna az egész chipses sort! – mondta álduzzogással Penelope.

– Ez a legnagyobb rémálmom! – nevetett fel Kate. – Egyébként Akioék mindjárt itt lesznek, majd mutasd meg nekik, hogy melyik szobában tudnak lepakolni.

– Okés! – válaszolt Penelope.

Kate kiment kocsijához és elindult beszerző körútjára,

odabenn pedig Dennis leült a kanapéra.

– Valami baj van Dennis bácsi? – kérdezte Penelope.

– Semmi, semmi...– felelte Dennis.

– Elmondhatja nyugodtan! A bevásárlás alatt is éreztem, hogy nincs valami rendben. – mondta Penelope.

– Ha minden áron tudni akarod, akkor nekem nagyon nehéz elfogadni, hogy a lányom... szóval, hogy a nőket szereti. Tudom, hogy ez nem választás kérdése, de azért nekem mégis furcsa. – válaszolt Dennis.

– Nézze Dennis bácsi, igaza van ez olyan, amit nem tud irányi tani az ember, de én szeretem Katet tiszta szívemből és úgy érzem, hogy ő is engem. Boldogok vagyunk egymással! Nem ez a lényeg? – válaszolt Penelope.

– De, az a legfontosabb! Nézd el egy öregember aggályait ezzel kapcsolatban! – mondta Dennis.

– Semmi baj Dennis bácsi, de ha gondolja, bajuszt rajzolhatok magamnak. – jegyezte meg viccesen Penelope.

– Nem állna jól! – válaszolt Dennis kis mosollyal a szája szélén.

Most már mindketten nevettek az egészen, majd tovább beszélgettek mindenféle dologról és Shanonról.

Kate a bevásárlóközpontban tolta bevásárlókocsiját a sorok között, már rengeteg üdítő és mindenféle sós és édes rágcsa volt bepakolva kocsijába, de azért még nézelődött, hátha kell még valami, ami esetleg még nem jutott eszébe. Ahogy sétált a polcok között, észrevett egy férfit, aki őt nézte a sor végén. Kate szigorúan ránézett, de a férfi csak bámulta tovább őt egy pislantás nélkül, gyanús volt az is, hogy teljesen mozdulatlan volt. Egy másik vásárló arra ment el és áttolta a férfin a kosarat. Tehát szellem! De miért nézi őt? Kate elindult felé, hogy kérdőre vonja, de amikor őt méterre megközelítette a

szellem eltűnt. Kate megvonta a vállát majd folytatta a bevásárlást. Miután végzett, hazaindult. Már szinte el is felejtette a szellemet, amikor egy piros lámpánál ismét megpillantotta őt. Most is csak állt az út mellett és meredten nézte őt. Kate koncentrált és a démon erejét felhasználva telepatikusan kérdezte a szellemet.

– Mit akarsz?

Nem jött válasz csak egy riadt tekintet tőle aztán pedig ismét eltűnt. Mi a fenét akar ez tőlem? – kérdezte magától Kate. Annyira elgondolkodott az eseten, hogy észre sem vette időközben átváltott a lámpa. A mögötte lévő rádudált, mire ő felriadt és elindult. Hazaérve leparkolt a ház előtt a garázsfeljárón, majd kiszállt és elkezdte behordani a vásárolt dolgokat. Benyitva Akioba ütközött bele.

– Szia Tintin! – örült meg testvérének.

– Szia Nozomi! Add ide hogy segítsek! – nyújtotta kezeit Kate felé.

– Inkább a kocsiból hozd be a többi cuccot. – felelte Kate, közben letette az asztalra a csomagot, majd átölelte bátyját.

– Hozom hugi! – nyomott egy puszit Kate homlokára.

– Szia Kate! – köszöntötte Haro, majd két puszit adott arcára.

– Szia Haro! Jól utaztatok? – kérdezte Kate.

– Már amennyire lehet egy hatévesse! – sóhajtott Haro.

– Nem egyszerű az biztos, de hol van az unokaöcsém? – kérdezte Kate.

– Azt hiszem beszabadult Shanon szobájába.

Kate mosolygott egyet majd benyitott Shanon szobájába, ahol Hiroaki már a földön ült és egy kis játékszongorával játszott.

– Nem is köszönsz Kate néninek? – kérdezte viccesen Kate.

De mintha meg sem hallotta volna a kérdést Hiroaki, belemerülten nyomkodta a zongora billentyűit. Kate odament hozzá és hátulról átölelte és felemelte unokaöcsét.

– Ne, ne Kate néni tegyél le! – mondta nevetve Hiroaki.

– Nem teszek, hanem jól megszeretgetlek, aztán meg jöhet a csiki! – válaszolt nevetve Kate.

Hiroaki csak nevetett, Kate lerakta őt mire ő elszaladt. Közben Akio jött be az ajtón a maradék csomagokkal, majd miután letette Katehoz fordult.

– Na, kikkel futottam össze a ház előtt? – kérdezte Akio.

Ebben a pillanatban lépett be Lisa és Brandon.

– Nahát, sziasztok! Nem is tudtam, hogy ti is jöttök? – örült meg a látogatóknak Kate.

– Meglepi! – mondta fennhangon Lisa, közben széttárta karjait. – Nem hagynám ki a kis barátnőm születését, meg különben is van meghívóm! – mondta, majd viccesen kinyújtotta a nyelvét és felmutatott egy kézzel rajzolt kis meghívót.

– De jó, hogy el tudtatok jönni! – mosolygott Kate és két puszit adott Lisának. – Már alig férek hozzád! – jegyezte meg Lisa hasára utalva.

Lisa már nagyon ki volt kerekedve, mert már a hetedik hónapban volt, hasa csak úgy gömbölyödött a kantáros rövidnadrág mögött.

– A büszke apuka! – mosolygott Brandonra Kate.

– Szia Kate! – köszönt majd diplomatikusan kezét fogott Kateval.

– Ja, az apuka. Nagyon remélem, hogy nem az ő hatalmas természetét örökölte, mert akkor neki kell megszülnie! – jegyezte meg Lisa.

– Ne morogj kis gömbim, hanem inkább ülj le! – válaszolt

viccesen Brandon.

– Gömbi? – húzta fel szemöldökét Lisa.

– Jó, jó csak vicceltem...– felelte Brandon közben megcsókolta Lisát.

Dennis és Penelope jött le az emeletről, odafönn csomagolták be az ajándékokat, miután leértek ők is meglepődtek az újonnan érkezőkön. Mindenki köszönt mindenkinek aztán leültek az asztalhoz. Penelope Lisa mellé ült és néha megfogta pocakját, amikor úgy látta, hogy megmozdul benne a baba. Közben Kate és Haro készítették elő a bulit a konyhában, szendvicseket csináltak, és közben beszélgettek.

– Hogy megy a butikod? – kérdezte Kate.

– Nagyon jól, már a másik üzletünk is beindult, és most azt tervezgetjük, hogy Osakában is nyitunk egyet. – válaszolta lelkesen Haro.

– Az nagyon jó, a végén még igazi nagy üzletasszony leszel!

– Igen azt tervezem, hogy még több üzletet nyitok, míg végül csak igazgatnom kell őket. – számolt be terveiről Haro.

– Nem veszi el túl sok idődet?

– Nem, szigorúan minden nap én megyek Hiroaki-ért az oviba, magamnak osztom be az időmet.

– Nagyon ügyes vagy, Akio biztosan büszke rád.

– Hát ajánlom is neki, hogy büszke legyen! – jegyezte meg viccesen Haro. – Veletek mi a helyzet?

– Penelope bandájával egyre jobban kezd híres lenni, most már rajongók állítják meg autogrammért és majdnem minden hétvégén koncertjük van. Ez a mostani csak Shanon miatt kivétel. – válaszolt Kate.

– Úgy értettem, hogy veled mi van? Ugye már nem? – kérdezte halkán Haro.

– Nagyon ritkán, de persze Penelope erről semmit sem tud.
– Mi van veled és a testvéreddel, hogy ennyire adrenalin függők vagytok?! – csóválta meg fejét Haro.

– Ez más! A jövőnkről van szó! – válaszolt komolyan Kate.

Haro csak sóhajtott egyet, majd csendben folytatták az előkészületeket, míg meg nem szólalt a csengő. Kate sietett kinyitni az ajtót, Shanon két kis barátja érkezett meg a szüleikkel, akiket még három kis barát követett. Kate ránézett órájára és gyorsan kiszaladt a kocsijához.

– Mindjárt jövök, rohanok Shanonért! – szólt vissza a többieknek, majd elhajtott kocsijával.

Egyenesen Shanon iskolájához hajtott, mert oda érkezett vissza a busz, ami a gyerekeket hozta vissza a táborból. Kate leparkolt és rohant a már ott álló buszhoz.

– Ne haragudj kicsim, elnéztem az időt! – rohant a türelmetlenül ácsorgó Shanon felé.

– Anya, anya felnőtt létedre megtanulhatnád már az órát! – mondta duzzogó arckifejezéssel Shanon.

– Akkor is szeretlek kis morcim! – ölelte meg lányát Kate, majd két nagy puszit adott arcára. Shanon is átölelte anyját, és hozzábújt.

– Nagyon jó volt a tábor, de azért hiányoztál!

– Te is hiányoztál kis vadmacskám!

Bepakoltak a kocsiba és elindultak hazafelé, közben Shanonnak be nem állt a szája, végig a táborról mesélt.

– Képzeld, amikor Gerald bedobta a szobánkba azt a hatalmas varangyot, mindenki sikongott a lányok közül, csak én fogtam meg a békucit és raktam be Gerald pólója alá. Nagyon vicces volt, ahogy sikongva futározott! – mesélte nevetve Shanon, közben már haza is érkeztek és kiszálltak a kocsiból. Mikor beléptek a házba már mindenki ott állt középen

a tortával.

– Meglepetés! – mondták egyszerre.

Shanon először nagyon megijedt, aztán pedig ő is elnevette magát, majd egyszerre elkezdte mindenki a boldog születésnapot énekelni. A végén Shanon elfújta a gyertyákat, majd leültek és mindenki kapott egy szeletet. Lisa leült Shanon mellé.

– Na, mi a helyzet születésnapos barátnőm? – kérdezte miközben falta befelé a tortát Lisa.

– Tök jó hogy ennyien itt vagytok! – felelte boldogan Shanon.

– Nem fáj a pocid, amikor mozog benne a baba?

– Nem fáj, inkább olyan fura érzés. Most fogd meg! – válaszolt Lisa, majd Shanon kezét a hasára tette.

– Húúúúú, hogy mozog aztaaaa.... – hűledezett Shanon.

– Neki is ízlik a torta! – mondta nevetve Lisa.

– Akkor adjunk még neki! – pattant fel Shanon.

– Nem kér, inkább odaadjuk az ajándékokat. – válaszolt Lisa.

– Yuppi! – lelkesedett Shanon.

Mindenki átadta a kis születésnaposnak az ajándékait. Annyi kis játékot kapott, hogy szinte ki sem látszott mögüle. Lisától és Brandontól egy majd két méteres plüss mosómedvét kapott, vigyorogva ölelgetni kezdte örömeiben.

– Ezt hogyan engedték fel a repülőre? – álmélkodott Penelope.

– Rendőrök vagyunk, néha élhetünk ezzel...– válaszolt Brandon.

A gyerekek elkezdtek játszani a sok játékkal, addig a felnőttek kimentek a teraszra beszélgetni és kávézni.

– Nem lesz nagyon elkényeztetve a lányod? – kérdezte az egyik lány anyukája Clara.

– Ez az egy nap csak az övé, és megérdemli! Nagyon szerencsés vagyok vele jó tanul, szót fogad és csak néha hisztis.

– válaszolt Kate.

– Tényleg szerencsés vagy. Az én Camilomnak könyörögni kell, hogy tanuljon. – panaszkodott Clara.

– Pedig ő sem tanul rosszul, ha jól tudom. – jegyezte meg Kate.

– Végül is nem...– válaszolt Clara. – Ha megkérdezhetem, hol van Shanon apja?

– Meghalt! Erről nem szeretnék beszélni! – válaszolt komolyan Kate.

– Elnézést, nem akartalak felkavarni! – szabadkozott Clara.

– Semmi baj! – válaszolt Kate, közben Penelope lépett oda hozzájuk hozzábújva Katehoz.

– Fagyizni akarnak a gyerekek. – mondta Penelope.

– Egyenek nyugodtan, van a fagyasztóba elég. – vont a vállát Kate.

– Roham indul! – kiáltott a gyerekeknek Penelope.

A gyerekek nagy sikítozás közepette rohanták le a hűtőt, és vették ki a jégkrémeket, majd boldogan falni kezdték. Közben Clara átsétált egy másik anyukához és vele kezdett beszélgetni.

– Minek kérdezte meg Shanon apjáról? Mindjárt leütöm a tapintatlan picsát. – mondta bosszúsan Penelope.

– Nyugodj meg, semmi gond. – simogatta meg barátnője hátát Kate.

– Nagyon jól tudja, hogy meghalt, minek kérdezi? – mérgelődött továbbra is Penelope.

– Ne foglalkozz vele nem éri meg. – nyugtatta Kate.

Közben, ahogy a háta mögé nézett, megint meglátta azt a szellemet, akit a bevásárló központban látott. Akival összenéztek, mert ő is látta. Észrevették, hogy Shanon is vett

rá egy bosszús pillanatot. Kate intett fejével Akionak, együtt indultak meg a szellem felé. Ahogy közeledtek felé, most nem tűnt el csak állt ott, meredten nézte Katet.

– Mit akarsz? – kérdezte Kate. Nem jött válasz, csak az az idegesítő nézés.

– Ha nem takarodsz innen, akkor megbánod! – fenyegette meg Kate.

– A hírnök vagyok. A halál van most itt jelen, többen nem fogják itt megélni a nyár végét. – suttogta alig hallhatóan a szellem, majd áttetszővé vált és eltűnt.

– Mit akart ezzel? – kérdezte Akio.

– Nem tudom, de rossz érzésem van! – felelte elmeredten Kate.

– Minden esetre mostantól jobban kell vigyáznunk magunkra és egymásra. – jegyezte meg Akio.

– Főleg a szeretteinkre! – tette hozzá Kate miközben lányára nézett.

Akio is családjára nézett, majd mindketten visszamentek a vendégek közé. Pár óra múlva a gyerekek és szüleik elindultak haza, és Lisa és Brandon is készült elköszönni.

– Megyünk mi is, mert ha Lisa elkezd hisztizni, hogy fáj a lába meg fáradt, akkor én fára mászok. – mondta Brandon, Lisára sandítva.

– Rendben jó utat a szállodához, és pihenjete jól! – búcsúzott el Kate.

Majd Lisától is elköszönt, Shanon pedig adott mindkettőjüknek egy nagy tortától maszatos cuppanós puszt. Haro felvitte Hiroakit, hogy lefektesse, mert már nyugós volt, Kate és Penelope pedig elkezdte összepakolni a buli romjait.

– Feszült vagy fiam. Bánt valami? – kérdezte Dennis.

– Semmi baj apa! Semmi olyan, amit ne tudnék megoldani.

– Láttam, hogy félrevonulsz a húgoddal, és utána lettél ilyen feszült. Megint csinált valamit? – kérdezte gyanakodva Dennis.

– Nem erről van szó, ez most bonyolult. Semmi komoly. Inkább gyere, koccintsunk egyet. – terelte el a témát Akio. Félrevonultak és megittak egy-egy pohár pezsgőt, közben Kate lépett oda hozzájuk.

– A nők dolgoznak, a férfiak meg itt iszogatnak, szép! – jegyezte meg műfelháborodással Kate.

– Hát tudod.... – jegyezte meg viccesen Akio.

– Akkor tudod mit? Kiviheted a szemetet jutalmul! – mondta parancsolóan Kate.

– Inkább nem vitatkozom...– jegyezte meg Akio, majd felmarkolta a teli szemeteszsákot és kiment vele a kukához. Dennis elkezdte összeszedni az üres poharakat és a mosogatóhoz indult vele.

– Hagyd csak apa, te inkább ülj le. – szólt rá Kate.

– Ennyit még én is meg tudok tenni, nem vagyok olyan vén...– jegyezte meg Dennis.

– Nem is azért mondtam, pihenj csak nyugodtan. – felelte Kate.

– Jólvan, jólvan...– mondta lemondóan Dennis.

Fél óra múlva teljesen rendet csináltak, már csak Shanon ajándékai voltak összerakva egy kupacba. Shanon szép lassan hordta fel a szobájába, de lassan ment, mert közben játszott velük. Kate a nappaliban ült és fűjt egy nagyot.

– Azt hiszem egész jó lett a zsúr! – jegyezte meg.

– Igen, jól érezték magukat a gyerekek. – helyeselt Penelope. Haro és Akio visszaért és ők is leültek a többiekhez.

– Ugye nem rohantok már holnap haza? – kérdezte Kate.

– Megbeszéltük apával is, hogy maradunk egy pár napig, aztán irány Párizs! – válaszolt Akio.

– Igen úgy terveztük, hogy pár napot eltöltünk Párizsban, megismerjük a várost. – tette hozzá Haro.

Egy puffanásra lettek figyelmesek a hátuk mögül, azután meg eszeveszett nevetés tört ki Shanonból. Ahogy megpróbálta a hatalmas plüssmosómedvét a lépcső felé húzni az felborult, feldöntötte őt és most alatta nevetett.

– Te mit csinálsz? – kérdezte mosolyogva Penelope.

– Megtámadott a mosómaci! – válaszolta nevetve Shanon.

– Na, szép... Majd én segítek. – mondta Akio és már ugrott is, hogy segítsen Shanonnak. Felcipelték az óriási plüsst az emeletre, majd beállították Shanon szobájának sarkába, utána visszasiettek a többiekhez.

– Holnap este koncertet adunk Párizsban, gyertek el ti is! – mondta Penelope a többieknek.

– Megbeszélem Haroval, meg Lisával. – válaszolta az épp visszaérő Akio.

– Ti is jöttök szívem ugye? – kérdezte Penelope Katere nézve.

– Menjünk anyaaaa! – nyávogott Shanon.

– Jó megyünk, addig úgy sem hagysz békén...– válaszolta lemondóan Kate.

– Dennis bácsi? – nézett kérdően Penelope Dennisre.

– Háááát ha mindenki megy... – felelte Dennis.

– Akkor holnap buliiii! – sikította Shanon. Jót derült mindenki Shanon örömujjongásán, közben Kate meghallotta, hogy valaki kopog az ajtón.

– Ki lehet az? – kérdezte Penelope.

– Lehet, hogy valamelyik gyerek itt hagyott valamit...– vont a vállát Kate, majd felállt és az ajtóhoz indult.

Amint kinyitotta meglepődött, mert nem az egyik szülő állt ott, hanem az idegen légió egyenruháját viselőszádkásan izmos férfi egy hátizsákban és övén egy pisztollyal.

– Miben segíthetek? – kérdezte Kate miközben végignézett a férfin.

– Nem akarok zavarni csak hát nem tudtam, hogy hova is menjek...– felelte.

– Mit akar? – kérdezte most már idegesebben Kate.

– Csak hogy maradhassak egy éjszakát. – felelte a katona.

– Mégis mit képzelsz? Ez nem szálloda! – emelte fel hangját Kate.

– Nézd,– fogta meg Kate vállát a katona, de nem tudta befejezni mondanivalóját, mert Kate elkapta a csuklóját, megcsavarta és egy válldobással a földre vitte. Majd hátrafesztette a karját és lába élével a tarkójára lépett.

– Ha megmozdulsz, eltöröm a nyakad! – mondta határozottan Kate.

A többiek felugrottak helyükről mikor látták a jelenetet, majd Akio sietett oda hozzájuk.

– Vedd el a fegyverét Tintin! – mondta bátyjának Kate.

Akio így is tett, kivette a pisztolyt az övéből majd a férfit fogta, Kate elengedte a karját és lelépett a nyakáról.

– Állj fel és beszélj! – szólította fel Kate.

A katona feltápáskodott a földről és végignézett Katen majd Akion.

– Nem ismered Kate? Thomas vagyok! – mondta a katona.

– Thomas? – nézett csodálkozva végig rajta Kate.

Nyoma sem volt annak a vékony fiúnak, akivel legutóbb találkozott, Thomas vagy 20 kiló izmot szedett fel, arca karakteresebb lett a kiképzésnek köszönhetően. Az afrikai tűző napsütés aranybarna színt kölcsönzött bőrének.

– Miért nem ezzel kezdted? – kérdezte Kate.

– Leengedheted a fegyvert Tintin. – nézett testvérére.